

februar 2024

Leto 2024

Karibsko morje

1. februar 2024, četrtek

Ste. Anne, Martinique

S Saltyjem sva zmenjena, da se dobimo na kavi pri njih. Pa se plan A spremeni v plan B. Tuba je spet slaba, na barko je prišel zdravnik in Tubo odpeljejo v zdravstveni dom. Zadnja stvar, ki si jo želi, da nama kuha kavo. Razumljivo. Kasneje sporoči, da ima bakterijsko pljučnico. Ta zadeva je nalezljiva in do nadaljnega je v domači karanteni. Upam, da se včeraj nisva nalezla.

Midva po službovanju oddingirava na obalo in se prikleniva na tipični karibski dingi ponton. Vsi čolnički so z verigo prikovani na obalo. Podnevi.

Vasica ni bog vedi kaj. Nima nič blestečega za pokazati. Pravzaprav je precej zanikrna. Nekaj (karibsko zanemarjenih) oštarij ob obali, ena trgovinica in nekaj souvenirdžinjc. Tržnica in ribarnica, ki ob najinem prihodu (še dopoldan) ne obratujeta (več). Ter obvezna pošta. Po kar nekaj iskanja najdeva gostilnico pod palmami na obali ob lepi plaži. Posadko sestavljajo lastnik, natakhar, kuhar, intendant in še kaj - v eni in isti osebi. A kaj, ko strežejo le karibske doze piva, ki se merijo v mililitrih. In na žaru pečejo jastoge. Karibi...

Končno sva dočakala roštilj tudi na Mali. Po nekaj mesecih žar-posta še kako prija. Čeprav s francoskim karibskim mesom. Torej, zanič mesom. Danes sva dodatno k vratovini kupila še goveje ražnjiče. Zmrznjene, tako da sva lahko le ugibala kakšno meso je (neke vrste boeuf, je pisalo). Ko so se odtajali, je bilo takoj jasno (še bolj pa, ko je gugl prevedel celotno etiketo). Ražnjiči iz govejih ledvičk. Ribe so bile menda navdušene nad večerjo. Kakorkoli, po več kot dveh mesecih (razen na pasažah) sva večerjala brez družbe. Tudi to je bilo svojevrstno doživetje. In ker sva na Karibih, brez koktejla seveda ni šlo. Celo več sva jih spila. Pri nas se imenujejo bevanda.

vasica Ste.Anne taka kot mi je ostala v spominu, nič ni spremenjeno, kar je po eni strani fino;vsaj turizem ne gre v tej smeri, da se gradijo ogromni hoteli

domaćini se kar trudijo, da je vasica dokaj čista glede na maso jadrnic/ljudi

na tržnici je bilo samo še nekaj aktivnih stojnic

pogled na sidrišče iz razgledne točke

peščene plaže v Ste. Anne

mini oštarija pod palmami, prijetno pihlajo, v senci, le pivo je bilo 250ml po nenormalni ceni

vratovina na žaru, ne glede na kvaliteto mesa, je bilo odlično

2. februar 2024, petek

Ste. Anne - Ilet Doquesnay, Martinique

Premišljujema, kaj narediti s Starlinkom. To me preganja že nekaj časa. Dokler sva v Evrolandiji imava net itak zastoj (le da dela obupno počasi). Če Starlink preflintam v Mehiko, bo dražje, kot je sedaj, le da bo količina neomejena. Tega pa tako ali tako ne potrebujeva. Več, kot kuriva sedaj, ne moreva. Mislim, da bom pustil na evropski naročnini (ki je cenejša od katere koli tukajšnje) in tistih nekaj gigabajtov, ki jih bova pokurila za delo, doplačal. Za surfanje in chatanje je pa Orange čisto v redu. Ampak. Povsem možno je, da se premisliva. Kakorkoli, danes sem dobil račun za zadnji mesec uporabe oceanskega neta. 130 evrov se mi zdi poceni, če samo pomislim, kako malo sem smel (zaradi cene) uporabljati Inmarsat in kako slabo deluje Iridium. Oboje je tudi dražje od Starlinka. Elon Musk je na tem področju naredil nekaj podobnega, kot Michael O'Leary na področju letalskih prevozov.

Bivanje na barki je postalo ponoči precej roli-rolu. Veter se je obrnil in piha z odprtega. Ker je to roadstead, se takoj pozna. Saj, večino časa je veter vzhodnik in je sidrišče čisto spodobno, ampak sedaj je pač zahodnik. Res ne vem, zakaj bi morala to prenašati, ko je pa v bližini toliko boljših mest. Pravzaprav, je bila edina pozitivna stran tega sidrišča Salty. Ampak tam vlada danes karantena.

Skočim v trgovino, odpeljem smeti, nekaj oba službujeva in potem se premakneva dve miljii naprej. Na jezero. Pa še gužve ni. Nama to ustreza. Vesna se spravi v vodo. Pred Sv. Ančko si tega ni drznila narediti. Noče plavati v greznici. Barke na tem delu Karibov prav masovno ne uporabljajo waste water tankov, se mi zdi.

Vesnina prva zanimacija je snorkleraj. Spet je zadovoljna. Veliko življa vidi med koralami. Najbolj jo pa razveselijo trije rarogi, ki se ji kar ponujajo, da jih pobere iz morja. A kaj, ko je samo na foto safariju.

Zvečer dobiva obiske. Sunny Spells pripelje nekaj svoje hrane in pijače, midva prispevava oglje in meso in klepet se lahko začne. In lahko traja. Vse dokler nimamo dovolj pijače, vključno s slovensko medico. Ampak, takrat je itak ura že deset zvečer.

sidrišče pri otočku Doquesnay ; malo nas je na tem sidrišču, končno, super !

na eni strani zaliva manjše naselje

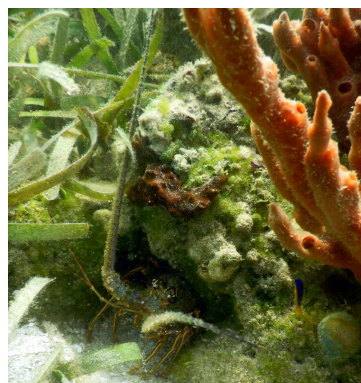
v zalivu Ste.Anne nisem šla snorkljati, ker sem samo čakala kdaj bo kakšna človeška klobasa mimo priplavala...no, in prva stvar,ki sem jo danes pod vodo videla je bila morska klobasa/kumara ...

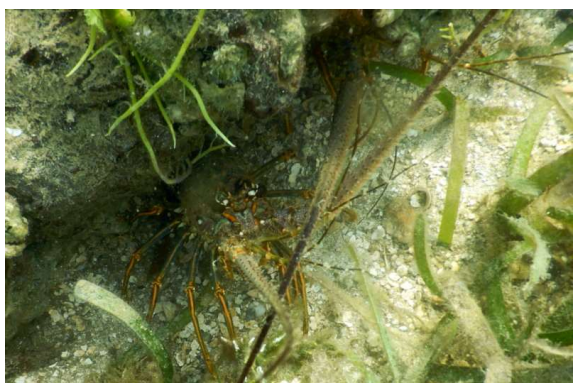
v zapuščeni vrši veliko majhnih ribic

živordeče korale

če se ne bi bala prijete raka, bi danes imeli na roštilju rake in ne pujska

kar tri različne primerke rakov videla

žal je voda v tem zalivu kalna; končno sem uživala po dolgem času v tako toplém morju

danes montiran nov roštilj; prejšnji je skoraj razpadel po 6 letih pogoste uporabe

s posadko Sunny Spells, AU, Maria in Gerhard smo preživeli prijeten večer ob dobri hrani in pijači

3. februar 2024, sobota

Ilet Doquesnay, Martinique

Prav veliko se nama danes ni dogajalo. Večji del dneva sva preždeli za mašincami, le Vesna je popoldan odplavala na ogled podvodnega sveta. Tokrat se je odločila za bližnji reef. Ni bila najbolj zadovoljna. Vidljivost je slaba, ker je vse naokoli blatno dno.

Premaknila bi se, a ne veva kam. Zvečer se lotim branja komentarjev na Navily, preberem še vse svoje komentarje sidrišč iz preteklih let in še nekaj spletnih strani. Ampak. po vsem tem nisem nič bolj pameten, kot preden sem se lotil zadeve.

Večina sidrišč na Antilih je zaščitena pred pasatnimi vetrovi. Nekaj naslednjih dni bodo pa južni vetrovi in zahodna stran otoka je odprta na te vetrove. Potem pride ciklon in bo pihalo (ter deževalo) iz vseh smeri. Šele čez en teden se bodo vzpostavili (precej močnejši) pasati. Zalivi, ki so zaščiteni za vse to, so blatni in obdani z mangrovami. Neprimerni za snorklanje. In neprimerni za clear-out proceduro, ki je na francoskih otokih sicer super enostavna, a vseeno potrebna.

soseda, mavrična jadrnica

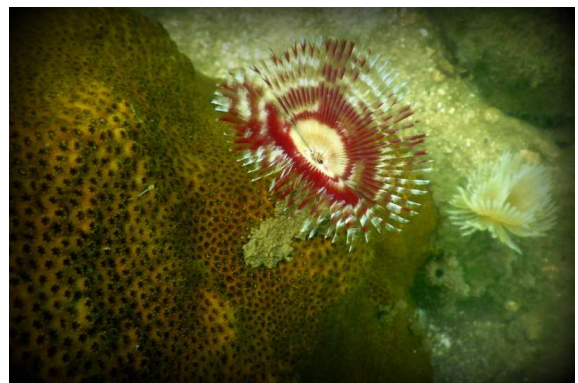
najbližji ponton, kjer pa dinghiji jadrincev niso zaželeni

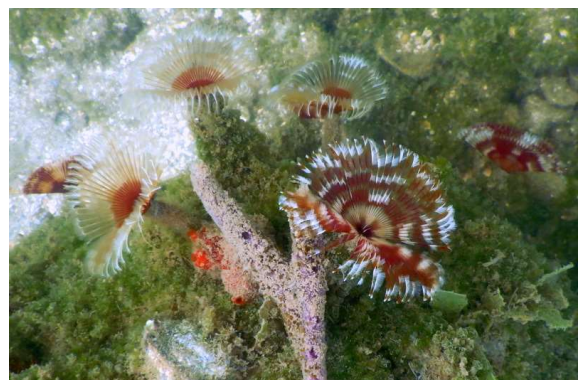
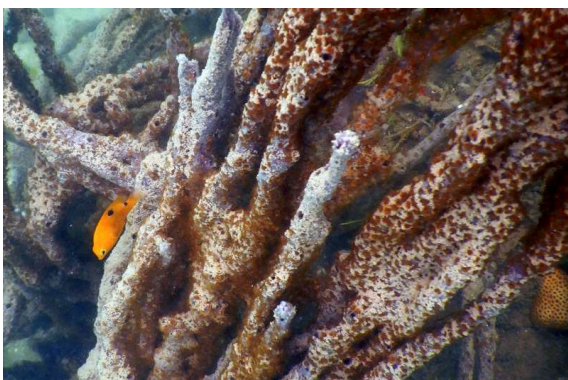
otoček Doquesnay

zanimiva jadra...danes so večkrat pluli gor in dol

današnji reef je bil bistveno bolj blaten/kalen kot včeraj pri otočku;še, ko sem priplavala na 1m globine sem uspela kaj videti

4. februar 2024, nedelja

Ilet Doquesnay - Anse Mathurin, Martinique

Odločitev je padla. Danes narediva clear-out, se prestaviva nekam na kopanje in jutri odjadrava na Guadeloupe. Odločitve nisva spoštovala. Zapletlo se je že pri clear-outu. Do marinske pisarne, kjer je računalnik za odjavo je ena milja in sva se odločila, da jo tri četrt narediva z barko, vrževa sidro in preostanek oddingirava po opravih. Ampak. Sidro v mehkem blatu, poraslem s travo, nama ne drži. Sploh nič ne drži! Poskusila sva na več mestih in večkrat. Nou-vej!

Plan B. Odjavila se bova drugič in drugje. Veter je dober in upam, da se ponoči še ne obrne toliko, da bo sidrišče nasproti Fort de France preveč rolajoče. Kakorkoli, lepo jadrava v 4 Bf polkrmnega vetra in se sidrava v prečudovitem zalivu. Vetrovno ni, rolajoče tudi ne in sidrni vinč ne dela. Prečudovito. A-ja-ja-jaaah!

Sidrava se, sila gravitacije pri tem nesebično pomaga. Ampak, nikakor se ne morem spomniti, kako se to silo obrne, da bi jutri sidro tudi dvignila. Verjetno se da, samo jaz tega ne znam. Torej je najbolje, da sidrni vitel popravim. Na tem področju imam kar nekaj izkušenj. Pa se začne kalvarija v prečudovitem zalivu. Veliko fint okoli sidrnega vinča sem že naštudiral, ampak današnja je pa nova. In zato je tudi na vrsto prišla šele po nekaj urah try-and-fail servisiranja. Motor se je razšraufal in izležajil. Nimam pojma kdaj, niti zakaj. In tudi nimam pojma, kako se tako razpadel motor popravi. Vem le, kako se popravi sidrni vinč. Vzame se nadomestni motor in to-je-to. No, če ga imaš pri sebi v prečudovitem zalivu. Ampak, jaz ga imam in ob devetih zvečer sidrni vinč spet lepo dela (sidrala sva se ob treh popoldan, sic!). Z razletenim motorjem se bom ukvarjal kdaj drugič.

barčica šiba na regato

slovo od Le Marin ... na tem koncu vklj.s Ste.Anne je vsaj 1500 plovil (samo marina ima 850 privezov)

danes se očitno odvija regata zanimivih jadrnic

in tudi način plovbe je zanimiv

ogromna zaraščena skala ali otoček?

tudi zaliv Anse d'Arlet je poln plovil

sidrana pred plažo....

... in mini otočka

5. februar 2024, ponedeljek

Anse Mathurin - Anse Mitan, Martinique

Da zaliv ni bil prečudovit samo včeraj, ampak je tudi danes, poskrbi daljinec za sidrni vinč. Sidro dvigne skoraj do konca, ko se odloči, da je overloadan. Jasno, da ni. Tudi motor in gearbox sta hladna kot špricer. In po resetu omrežja, lahko vse krmilim iz kokpita. Ne pa tudi spredaj, z daljincem. Spet nova finta. Ampak, z njo se ne bom ukvarjal sedaj. Kasneje.

Prestaviva se za eno miljo. V sosednji zaliv, da je bližje za na obalo. Vesno odpeljem na clearance. In v šoping. Jaz ne utegnem, nabralo se mi je preko dvajset mailov, ki jih moram rešiti. Toliko jih nisem imel že zelo dolgo časa. Clearance je naredila v izredno neprijazni marini, kjer kreoli nočejo govoriti drugega, kot francosko.

Ko zaključim s službovanjem, se lotim daljinca za sidrni vinč. Kontakti so oksidirani. Spravim se k čiščenju, pa sem tako štorast, da polomim konektor. Vtičnico imam rezervno, vtikača ne. Pa bo spet naslednji obisk čendlarije drag. Če bodo to sploh imeli na zalogi?

Proti večeru že gre, ko se odsidrava in izplujeva z vetrom na sever. Cilj je otočje Les Saintes pred Gvadelupom. Tam so boje. Tam je moj sidrni vinč popolnoma brez moči, da mi spet zavlada. Ampak. Tam je tudi gužva in boje so bolj kot ne zasedene. Če ne bo prostora, potem je na sporedu plan B. A o tem bom razmišljal jutri.

Anse Mitan izredno turistična vasica, ki ne premore niti ene trgovine; le bagetke sem lahko kupila

marina #des Trois Ilets# kjer sem delala odjavo iz Martinika; receptor neprijazen, verjetno ni bil njegov dober dan; marina jasno full

taščini jeziki kar tako malo za okras v kombinaciji z rdečimi lepimi cvetovi

sidrišče Anse Mitan

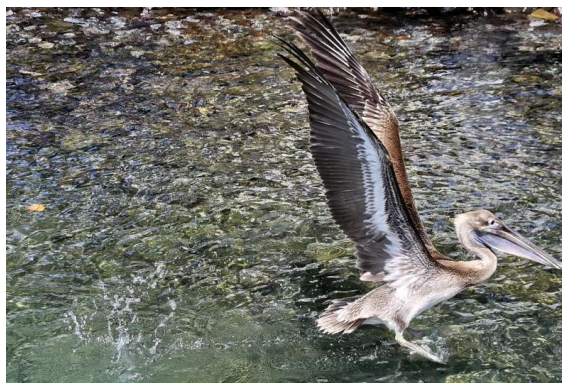
Anse Mitan

sami hotelčki, trgovine z oblekami, spominki in nešteto oštarij, kafičev

pelikan v lovljenju ribic

6. februar 2024, torek

Anse Mitan, Martinique - Les Saintes, Guadeloupe

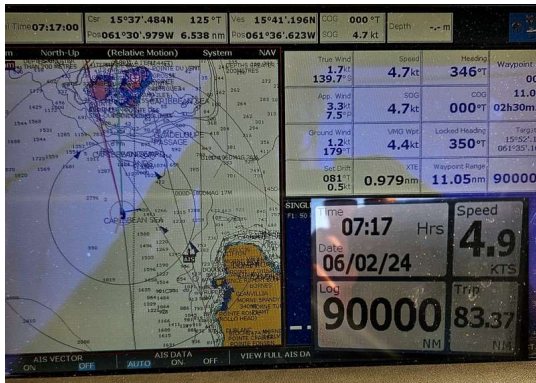
Velik del poti je minil v prijetnem jadraniu z vetrom, le zadnjih deset milj bi rad čim prej pozabil. Popolno brezvetrje in val iz dveh smeri okoli Dominice ter tok, prečen na vse skupaj, je recept za pralni stroj. Rola naju za znoret! Delo čaka. Ampak, veliko se v tej centrifugi ne da delati. Še trimetrski valovi odprtega morja so bili manj zopni, kot so tile tukaj, ki sploh niso bili visoki. So pa zmešani!

Mala je do danes preplula 90.000 milj. Ni malo! Za svojo miljažo se čisto v redu drži in je še dokaj mladostna. Še posebej na boji, ko sidrni vinč počiva.

Bojo v Terre de Haut dobiva. Ob desetih dopoldan so nekateri že odšli, glavnina še ni prišla. Popoldan so vse boje zasedene. Ker se morava klirat, je to precej priročno, sicer bi se morala od daleč dingirati. Vesna gre po opravkih, jaz se spravim nad preko dvajset točk službene to-do liste. Delam do večera. Prekinem le toliko, da špilam water taxi.

Morje je dokaj bistro. Velika razlika v primerjavi z Martinikom. Vesna gre v snorkleraj in najprej najde dokaj nov wreck sredi bojišča. Od ostalih zadev so bile na sporedu še korale, napihovalka, hobotnica in ostali podvodni živelj. Potopljena motornjača ne šteje med živelj. Ampak. Ta zaliv ni prečudovit. Vsaj zame ni. Ve se, zakaj.

Zvečer se nama ne ljubi na obalo. Jaz sem precej utrujen od večdnevnega presinga in neprespance zadnje noči. No, če tukaj še ne bi bil, bi se že potrudil in tudi Vesno prepričal, da greva ven, tako pa že skoraj vsako birtijo pozna. Kar jih je na peš razdalji, seveda.

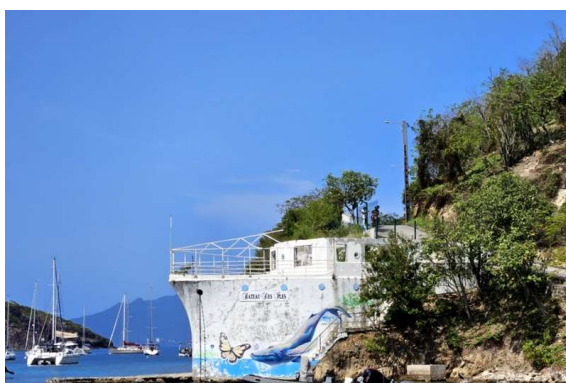
danes je Mala preplula 90.000nm

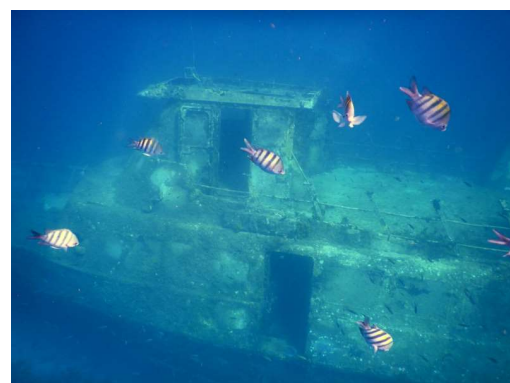
Terre de Haut/Les Saintes

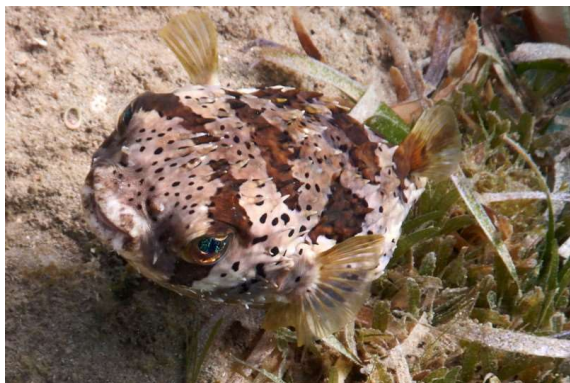
vasica ima ogromno oštarij pa tudi dve malo večji trgovini s hrano, izredno slabo založeni z zelenjavo in sadjem

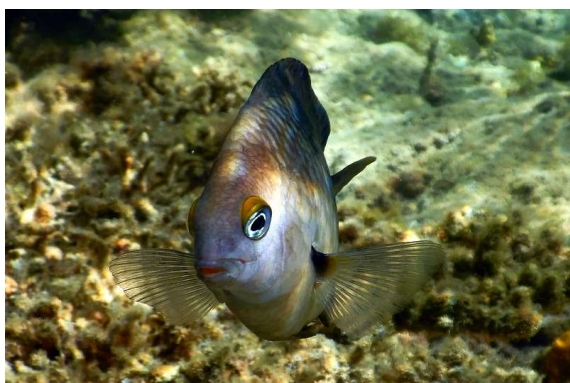
hiša ladja še vedno stoji

potopljena ladja zelo blizu nas, označena z majhno bojico

čudovita hobotnica je vedela, da ji nič nočem in se je lepo nastavljala fotiču

300 fotk pod vodo narejenih .... in potem izberi 3 za objavo....

pogled na vasico Terre de Haut/Les Saintes

7. februar 2024, sreda

Les Saintes - Saint Francois, Guadeloupe

Iz marine Bas du Fort so nedvoumno potrdili, da za naju nimajo prostora. Plan B (boje pred marino) ali plan C (marina na skrajnem koncu otoka), to je sedaj vprašanje? Po malo razmisleka se odločiva za marino. Naslednje dni bo slabo vreme in bova delala. Za to pa potrebujeva elektriko, ki je v deževnih dneh sončne celice ne proizvajajo. In tudi ponoči ne, čeprav ne dežuje.

V marini Saint Francois nama obljubijo prost privez, če le priplujeva do štirih popoldan. Ne povedo pa, da imajo pavzo od dvanajstih do dveh. Jasno, da sva tam četr ure prezgodaj. Pa se raftava na ustrežljivega Francoza, ki prav tako čaka na bencinski črpalki, da se marineri vrne z malice. In vrne se točno ob dveh popoldan in naju lepo parkira na dober privez. Marina je na glasu, da je smrdljiva in da je voda kot kava. Midva nič ne vohava in voda je taka, kot v Le Marinu (ni primerna za plavanje). Če tako pišejo tečni jadranci na Navilyju, potem bi že moralo biti res. Očitno imava midva covid in imava ohromljene čutne senzorje za vonj. Vidiva pa itak slabo.

Potem gre Vesna v kapitenerijo na prijavo. Ostala bi pet dni, pove, da si v nedeljo ogledava karneval. Pa ji računajo samo štiri, ker sanitarije (kao) niso v redu. Lepo. In razložijo, da je karneval v nedeljo v Point-A-Pitre, tukaj je v ponedeljek. No, potem bi ostala pa šest dni. Ja, ja, kar ostanita, ni panike. Plačata za 4 dni. Še lepše! Plača se preko bančnega nakazila in bova marino kljub podaljškom prej zapustila, kot bo plačilo prispelo. Nou-problem, je strumen marineri.

Pot je bila dolga okoli trideset milj in za to sva potrebovala dobre štiri ure s pol površine jader (zadnjih deset milj le s četrtno) v 4-5 Bf vetra in zmernem morju. Hja, tako je, če je veter z boka. Povprečna hitrost je preko sedem vozlov in plovba prijetna.

Še nekaj okoli kitajskega novega leta: Kitajci so se praznovanja novega leta naučili na Guadeloupe. Videli so, kako se tukaj praznuje karneval. Drugačne razlage ne vidim. Tri dni, od ponedeljka do srede, se življenje na otoku ustavi. Vse je podrejeno karnevalu. Uradni državni praznik, trije dela prosti dnevi. Voila! In briga jih ali denar pride na bančni račun, ali ne...

Pred spanjem se odpraviva na krajši sprehod po mestecu. Tukaj sva bila pred dvanajstimi leti in preveril sem, če me spomin ne vara. Ne vara me! Gvadelup je manj karibski, kot Martinik. Podobno je s francoskimi otoki v Indijskem oceanu:

Mayote je "afriški", Le Reunion pa "evropski". Če primerjam tukajšnji Saint Francois z martiniško Sante Anne (oboje je turistična destinacija), je razlika ogromna. Ono je razlupano, to je vsaj malo urejeno. So pa zato tudi cene po nešteti oštarijah tukaj višje...

marina Saint Francois, zelo ustrežljiv mariner in manager v pisarni

poleg reklame za oštarijo je zanimiv napis Pitcairn

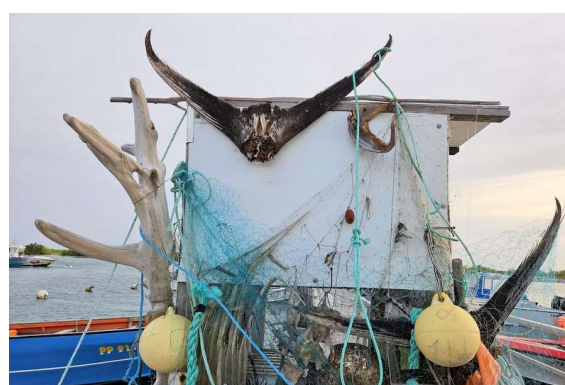
vhod v marino in tudi sami marini je med 2,5-3,5m globine

fantje skačejo z mostu v morje , globina , hm ?

manjše pristanišče Saint Francois

ribiške trofeje ribiča

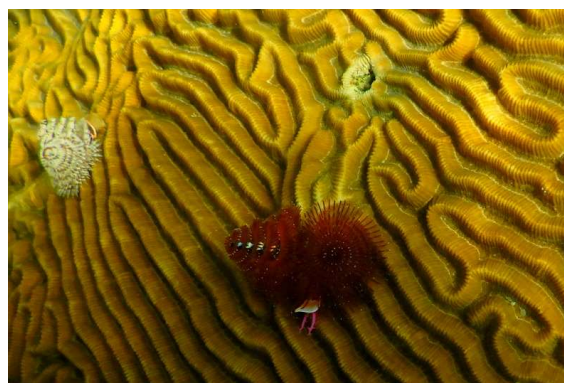
ribiških mrež veliko, bo treba iti zjutraj pogledati v ribarnico kakšen je ulov (in cene !)

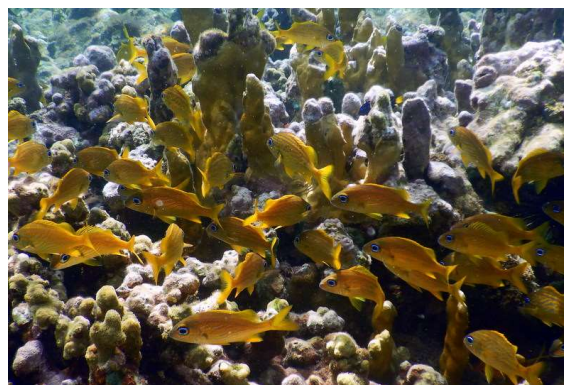
ročno izdelane vrše

velika izbira zelenjave in sadja; če pomislim kako slaba izbira je bila v Les Saintes

pa še nekaj včerajšnjih podvodnih fotk iz Les Saintes

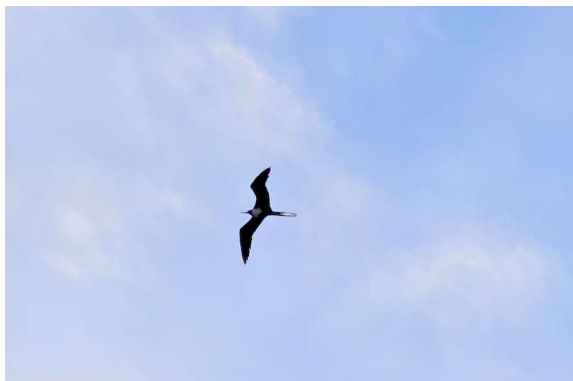
8. februar 2024, četrtek

Saint Francois, Guadeloupe

Tumoren dan izkoristim za delo. Vesna tudi. No, ona se gre tudi malo sproščat v Super U. Dve uri je ni nazaj. Pravi, da tako velikega in tako dobro založenega marketa letos na Karibih še ni videla. Pa še tik ob marini je in ne bo potrebno komplicirati s prevozom.

Zvečer je začelo deževati. Pravzaprav, nekaj dežja je bilo ob prehodu fronte, sicer pa ni bilo sile. Dežja je na tem koncu otoka večinoma malo. Dingi sem obesil postrani, da lahko voda izteka, pa verjetno to niti ni bilo potrebno. Veter brije med priponami in nekaj jih na sosednji jadrnici prav špasno žvižga in občasno slišim, kako po palubi padajo kapljice dežja. Kakorkoli, nocoj bo prijetno spanje.

Tako sva preživela slovenski kulturni praznik, dela prost dan. Upam, da bo martiniški praznik drug teden kaj bolj zanimiv. In da bodo tisti dnevi res dela prosti.

danes nisem nič fotografirala ... za popestritev nekaj podv.fotk iz Les Saintes

kot termitnjaki - zato pametno, da so boje in ne uničijo koral

vhod v marino...zelo previdno moraš pluti mimo potopljene jadrnice

9. februar 2024, petek

Saint Francois, Guadeloupe

Končno službeno miren dan. Zato se lotim daljinca za sidrni vinč. Konektor, ki je delal težave, odstranim in zalotam kabel na daljinca. Potrebno je še izvrtati dve luknji v pokvarjen konektor in vse skupaj sestaviti nazaj. Načeloma enostavno opravilo, če ne bi bilo težav z velikostjo luknje za kabel (in na drugi strani majhnostjo za luknjo primerne delo konektorja). Malo igranja in je tudi to pod streho.

Potem pa motor. Zadnjič sem bil prepričan, da sem vse rešil. Pa nisem. Ko sva se v sredo odvezala z boje, motor najprej ni hotel startati, potem je startal v redu. Očitno so še kje slabi stiki. Danes sem se lotil čiščenja še nekaj kontaktov, ki bi morda lahko imeli kaj besede pri vsem skupaj. Ko končam, preverim. Nič. Nula. Tišina. A-ja-ja-jaaaah! Potreben bo serviser, jaz ne vem več, kaj bi še bilo lahko narobe.

Ampak, danes je petek in drug teden nihče ne dela. Panika! Zato najprej pokličem na help desk za moj motor. Bogdan mi reši težavo v trenutku. En kontakt, nekje zadaj, ki se ga sploh ne vidi, le otipa se ga lahko, je bil slab. Bolje rečeno, zelo

slab. Konkretno, ni bilo kontakta. Žička je bila sneta. A-joj! Potem ne more delati, jasno. Malo stisnem konektor, ga pritrdim z vezico in mašince pali-iz-prve. Hvala, Bogdan!

Dovolj garanja za danes. Greva v šoping in potem na sprehod. In po sprehodu na pijačko. Za to sva v enem izmed mnogih marinskih kafičev plačala več kot naju stane marina na dan. Naročila sva re-pe-te. Dva dni marine, torej. Francija.

tudi Francozi jedo kisló zelje s kuhano šunko, dimljeno in navadno klobaso

lepo dekoriran koktejl

rent a boat z roštiljem

pa še v taki obliki čoln z roštiljem

10. februar 2024, sobota

Saint Francois, Guadeloupe

Ponoči je deževalo. V tropskem stilu. V desetih minutah je padlo na površje nam tako ljube Zemlje toliko vode, kot jo sicer pade v enem dnevu novembrskega dežja v Deželici. To se je zgodilo večkrat. Vesna je sušila perilo. Pod tendo sicer, a je bilo kljub temu večkrat temeljito sprano.

Dopoldan je vreme lepo in v izogib sinočnjim dogodkom, odneseva preostalo perilo v pralnico. No, odnesem ga jaz. Preostalo perilo je itak posteljnina, ki jo vedno neseva v pralnico. Tam se pa zaplete. Vesna ne zna uporabiti pralnega stroja, postane živčna in posledično kolerična. Kriv sem seveda jaz. Baje jo nerviram (ker sem ji nesel perilo v pralnico). Razumem namig. Neham jo nervirati in grem po svoje. Kdo bo oprano perilo odnesel ni več moj problem.

Lotim se motorja za sidrni vinč. Kar nekaj časa se trudim, da bi ga odprl, tudi YouTube vprašam za nasvet, pa ne gre. Vijaki iz enega materiala so zapečeni v ohišje iz drugega. Ah ja, italijanska roba. En vijak sem nekako uspel odviti, drugi ne gre. Ko vse ostalo odpove, vzamem v roke vrtalnik in dam Quicku jasno vedeti, kdo je tu šef. Dve matici v motorju sta bili popolnoma odviti. Po novem sta dobro priviti in tudi locktitani. Mislim, da bo to v redu. In ko sem že pri raboti okoli sidrnega vinča, še lepo očistim (malo že oksidirani) gearbox in ga pripravim na bivanje med rezervnimi deli. In dan se prevesi v popoldan.

Po kosilu se vsak zase spraviva za računalnik. Vsake toliko časa se ulije in nič naju ne vleče na prosto.

na reefu

iz pločevink narejena smreka pri Carrefourju

golf igrišče pri marini

11. februar 2024, nedelja

Saint Francois, Guadeloupe

Deževno jutro in deževno dopoldne. Vedriva doma.

Potem se Vesna odpravi naokoli, najprej v (danes zaprti) marina office in potem v trgovino. Jaz nekaj službujem, nekaj brkljam po barki. Ko se črne oblake na nebu zamenja vroče sonce, se odpraviva naokoli. Najprej na ogled plaže in potem še na ogled oštarij. Nič od tega naju ne impresionira. Plaža je zanemarjena, oštarije so zaprte,

Ampak. Danes imava vendar obletnico poroke. Poročena sva že natanko 43 let. Panika! To se vendar spodobi proslaviti. Če že ne drugače, pa vsaj v ožjem družinskem krogu. Končno (po veliko tisoč korakih) le najdeva oštarijo, kjer imajo popoldan odprto. Vse so seveda odprte zvečer (kot v Italiji). Samo, sedaj še ni večer! Kakorkoli, popijeva veliko točeno pivo (večkrat) in pomeziva račkin pršut v kari omaki in školjke na buzaro. Ker nama to ni dovolj in ker nikjer v birtijah ne

vidiva na meniju lambijev (na ex-agleških otokih poznajo tega morskega polža pod imenom conchi), končava v meni tako ljubi oštariji, Chez Mala. Tukaj brez težav dobiva hobotnico in popijeva kozarček (al pa dva) južnoafriškega Chenin Blanca. V drugih birtijah nudijo samo francoska vina.

Ko je obletnica ob desetih zvečer pošteno označena, se odpraviva samo še v sanjski svet Aboridžinov.

sidrišče in bojišče hkrati-gužva, zaradi globin drugje ni možno

sprehod po okolici

mladi kozlički ....

kar med avtomobili se sprehajata in fehtata: imate kaj za pusta hrusta .... :)

račka na podlagi karijevega namaza, zelo okusno

na jedilniku je sicer pisalo gratinirane školjke, ampak so bile pa tudi v zeliščni omaki dobre

hobotnica v solati na moj način ...

12. februar 2024, ponedeljek

Saint Francois, Guadeloupe

Že ponoči me zbudi telefon. Pozabil sem ga prestaviti na tiho. Zjutraj me pričaka množica mailov. Vesna ni dosti boljše. Zato delava, čeprav je zunaj lep dan. Popoldan, ko končava z uradovanjem, se vreme skisa. Živiva v proti fazi. Skrbi me, kako bo ponoči na karnevalu luči.

Vesna se pozanima, kdaj bi lahko naredila clear-out v marinski pisarni. Najprej v četrtek, morda šele drug teden, ji razložijo pri sosednjih vratih. Tukaj ni nikogar, niti posadke v pisarni, niti marinerota na terenu. In toliko časa očitno lahko ostaneva v marini ne, da bi jo plačala. Verjetno bova marino zapustila jutri ali pojutrišnjem in se klirala kje drugje. Trenutno je najverjetnejša lokacija Deshaies.

Popoldan se odpravim po bučno olje v Carrefour. To je edina šansa izven Slovenije (no, vsaj izven Evrope), kjer bi ga lahko kupil. Pa ga nimajo. Pa nič. Vsaj na sprehod sem šel. Precej velika in dobro založena trgovina je okoli 15 minut peš hoje iz marine.

Zvečer zavijeva na karneval. Celo mesto je v pričakovanju in prodajalke v Super U so že popoldan veselo našemljene. Sprevod naj bi se začel ob pol osmih zvečer na plaži pri pokopališču. Do tja imava dva in pol kilometra, torej se odpraviva dovolj zgodaj, da ga ne zamudiva. Ampak. Ko bi rada odšla, začne deževati. In potem nekaj ur dežuje v presledkih. Midva iščeva začetek spreveda in vmes vedriva. Začetka spreveda ne najdeva. Prehodiva celotno pot, po kateri bodo potovali karnevalisti in pri cerkvi zraven rotonde se usedeva na klop in čakava. Ob pol desetih zvečer nekje v daljavi le vidiva prvo skupino. Hja, island time. Zato pa zabava traja do naslednjega dne. Pravzaprav, krepko v naslednji dan. Spet, island time.

Karneval ni bil eden najbolj razkošnih, kar sva jih videla. Je bil pa neobičajen. Karneval luči poimenovan. To v prevodu očitno pomeni, da imajo udeleženci na glavi novoletne lučke. Vsaj tako je meni izgledalo. Ogromna večina udeležencev je bilo črnih. Tipično za Karibe. In igrali so na bobne in pihala. In plesali na lastno muziko. Med pihala spadajo tudi lupine lambijev. In melodija pihal je bila popolnoma enaka, kot melodija bobnov. Ni je bilo. So bili pa zato bobnarji popolni. Odlični. Da naježijo kožo. Afričani imajo pač odličen smisel za ritem in nikakršen smisel za melodijo. Maškare-plesalke in maškare-plesalci so bili sicer precej neubrani, a polni dinamike in pozibavanja v ritmičnih bobnov. To je bilo lepo. Je pa to karneval v dosti manjšem obsegu, kot tisti, ki sva ga pred leti gledala na Martiniku. Pod črto: čisto spodoben karneval za otoško vasico Saint Francois. Primerja se lahko s Cerknico, nikakor pa ne s Ptujem.

po celem mestu kombiji s prehrano po dokaj nizkih cenah

to naj bi bil bokit (tako sem naročila), dobila pa palačinko s hrenovko in namazom, cena 3,5€

izredno slaba svetloba, nastopajoči z lučkami (nekateri kar novoletne) in vse v zelo hitrem gibanju

filmčki pa na FB

meni najbolj všečne plesalke

kostum iz samih plastičnih steklenic

med drugim tudi spuščali dim med plesom

13. februar 2024, torek**Saint Francois, Guadeloupe**

Vse manj razumem guadelupske praznike. Včeraj, danes in jutri naj bi bilo vse zaprto. No, po nekaterih tolmačenjih vse, kar financira država. Torej, Francija. Ampak, včeraj so bile trgovine odprte in po tej logiki naj bi bile tudi danes. Službe v Cerrefour, Super U in Leader Price pač niso državne službe. Da je ta logika napačna, sva ugotovila, ko sva popoldan hotela kupiti nekaj eksotične hrane, ki je vsakdanja v Franciji in se je drugje ne da dobiti. Vse je bilo zaprto. Hermetično zaprto! In nikjer nikogar. Vse ceste, kjer se je še včeraj trlo ljudi, so bile kot iz filma Dan potem. S težavo sva našla odprt en sam samcat mini market z enim prodajalcem in dvema strankama, od katerih sva bila midva ena.

Prazniki v Franciji so malo posebni, kot so tudi sami Francozi malo posebni. Imajo samo en praznik (1. maj), ko zaposleni dobijo plačo za odsotnost z dela. Ostali prazniki so neplačani, morajo pa pri nekaterih (državnih in regionalnih) delodajalci zagotavljati pravico do neplačanega dopusta na ta dan, pri drugih (neformalnih) pa ne. Karneval je neformalni praznik. Torej, nekatere firme zagotavljajo pravico do dopusta, druge pa ne. Neverjetni so! Le kako vedo, kdaj so prazniki? Ampak, to vedo vsi, le midva ne. In ko jih vprašaš pet, dobiš pet različnih odgovorov. Razumljivo, zaposleni so po različnih firmah, ki različno obravnavajo praznike. Francoska logika, pač.

Kakorkoli, danes se še ne bova premaknila iz marine. Trenutni plan je, da izplujeva jutri zjutraj in se sidrava kje za kakšnim reefom za snorklarijo - kar pomeni, da morava pripluti, ko je sonce še visoko. Marino sva plačala itak samo do nedelje. Ker pa ima marinerotova firma praznike, je čisto vseeno, kdaj jo zapustiva. No, enkrat do četrтка, ko se bo fant pojavil v službi, bi jo pa že nekako morala.

tudi danes v super U blagajničarka našemljena .... zvečer okoli 23. ure pride v marino skupina plesalcev in bobnarjev

včerajšnja ...

14. februar 2024, sredo**Saint Francois - Port Louis, Guadeloupe**

Ob osmih zjutraj izplujeva. Šest milj točno proti vetru motorirava in flaširava pitno vodo. Potem obrneva okoli vzhodnega rta in tam se začne centrifuga. Tok je močan, usmerjen je postrani proti valovom. Morje vre. Samo eno miljo je takega morja in barka je slana od glave do pete. Dežja nimava napovedanega. Danes bi prav prišel. Ko je ta rt mimo, se morje umiri in z vetrom lepo pujsava proti severu Guadeloupa.

Med potjo srečava leteče ribe in leteče kite. O letečih ribah ne bi več izgubljal besed, leteči kit grbavec pa je le nekaj

drugega. Sto ali dvesto metrov za nama skače iz vode. No, lahko tudi, da je več kitov v jati, v zraku je bil vedno le eden. Ogromne živali so to, pošteno večje od Male. Če bi slučajno kateri padel na naju, sva v delčku sekunde pod vodo. Barka pa, kot da nikoli ni obstajala. Nazadnje sva jih masovno videvala v južnem Tihem oceanu, na Malih Antilih do sedaj še nikoli. Lepo!

Ob štiri popoldan se sidrava na roadsteadu pred Port Louisom. Kljub informacijam s forumov, da je sidrišče roli in da sidro ne drži, midva nimava s sidrom nobenih težav, rolanja pa tudi ni. Hotela sva sicer v Grand Cul de Sac Marin, pa sva med potjo prebrala, da se na Guadeloupe v narodnih parkih ne sme prespati na barki. Ok, da ne bova delal prekrška, bova pa nekaj milj prej prespala in jutri zjutraj nadaljevala pot. Danes tako ali tako ne bi šla v vodo, ker je prepozno.

Ni pa prepozno za roštiljado. Tokrat za spremembo ne testirava vina (pijeva cocktail, bevanda po imenu), testirava pa paco za meso. Ali je vratovina boljša v ananasovi marinadi, ali v pomarančni marinadi, to je sedaj vprašanje? In odgovor je ... odgovor je ... je ... boljša je v ... v ... ananasovi marinadi. Voila!

...kit ... seveda fotič v salonu varno spravljen v omarico; fotka direktno v sonce, rolajoče ... no, nekaj je ...

... in potem z vso težo pade v morje kar se sliši daleč naokoli

večino plovbe od daleč opazujem klifasto obalo

mestece Port Louis

od daleč se vidi, da je lepa peščena plaža

lahko noč ...

15. februar 2024, četrtek

Port Louis - Baie Mahault, Guadeloupe

Prav lepo sva spala. Jutro postreže z bistrim morjem, vendar ne skočiva vanj. Odplujeva v narodni park. Plovba je zadnji del precej triki. Morje je kalno in se reefov ne vidi dobro, pomorske karte ne držijo, globine so malo preko metra (tako pišejo na blogih) in po tem brezpotju se je treba prebiti miljo in pol. Živčno! Z minimalno hitrostjo se približujeva bojišču, Vesna na špici, jaz z očmi na deep sounderju. Večinoma je globina tik pred bojami malo pod 2,5 m in nikoli pod 2,1 m. Tako, kot pravi Navionics. A kaj, ko tega prej nisem vedel. Toliko o forumih... Za nazaj ni težav, plujem po lastnem tracku.

Je pa ena druga težava, ki je nisva pričakoval. Morje v narodnem parku je kalno. Neprimerno za snorklanje. Že s palube je vse zeleno, kot v reki, pod vodo je vidljivost še slabša. A se Vesna vseeno odpravi na podvodni potep in jaz na podvodno čiščenje log koleščka. Ko se vrne, poroča, da ne samo, da je vidljivost slaba, tudi videti ni kaj. Verjetno bi morala odplavati do reefa, kar je pa od te boje predaleč. Na druge boje pa zaradi globine ne moreva. Skratka, postanek brez veze.

Ravno, ko Vesna konča s plavanjem, odpeljeva barko v barkopravnico. Pravzaprav se barkopravnica pripelje nad Malo. Izdatno jo opere! O včerajšnji soli ni več ne duha, ne sluha. Po kosilu (in praznjenju dingija, ker je bil v morju, ko se je Mala prala in je prejel izdatno dozo vode), se odpraviva na najboljše sidrišče na Guadeloupe. Tako pravijo forumi. Dno je blatno in le upam lahko, da nama bo tokrat sidro za spremembo držalo. No, za ponoči nimava napovedanega vetra, prostora je pa tudi veliko, tako da ne bi smelo biti težav.

snorkljanje pred otokom Fajou, za mene malce razočaranje, pričakovala sem korale ...

narodni park, poudarek predvsem pri zaščiti trave in ostalega rastlinja

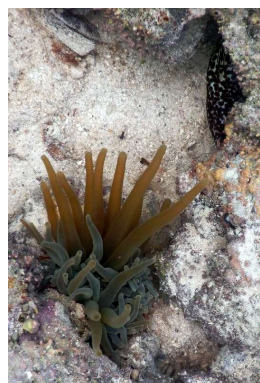
pod Malo je bilo bolj malo vode ... ampak itak so tla peščena, trava

zelo veliko je bilo lambijev, majhnih, živih in ogromno majhnih polžkov, ki so se lepili na vse kar je možno

pet glavonožcev na kupu, a loviti se ne sme, ker je NP

le kaj se skriva v luknji?

pogumen jadralec z jadri po kanalu, tik pred dežjem

krepak tropski dež je Malo dobro opral

Ilet Fajou, Guadeloupe

Ilet Fajou, Guadeloupe

16. februar 2024, petek

Baie Mahault, Guadeloupe

Ob kavici tuhtava kako naredi uspešno kombinacijo praznovanja Vesninega rojstnega dne, ogledov, lokacij in delovnih časov uradnikov ter nakupa srajce zame, da bom lahko prestopil mejo pomembne države na Malih Antilih. Ob ustreznih vremenskih pogojih, seveda. Nič se ne izide, dokler Vesna ne predlaga, da se z dingijem odpeljeva po Riviere Salee v Fort du Bas in tam narediva clereance. Kako enostavna rešitev, pa se je prej sploh nisva domislila. Z majhno spremembo. Z dingijem je predaleč, z avtobusom pa sploh ne. In busi vozijo vsakih 15 minut.

Oddingirava torej na obalo, preskočiva prvo avtobusno postajo in si spotoma ogledujeva mestece. Marinski office z računalnikom za kliring se zapira, ko prihajava in odpira čez eno uro. Kar je pravzaprav še dobro, da se vmes malo okrepčava v eni izmed mnogih lokalnih birtijic.

Potem pa v ogromen shopping mall. Na poti nama je, 5 minut od pontona z dingijem. In ja, res je ogromen, za ene dva City Parka (namesto Interspara je enako velik Carrefour) in poleg množice trgovinic v dveh nadstropjih sta vključena še velika Dechatlon in Bricolage (ala Bauhaus na Kajuhovi). To je za otoške razmere ogromno. Jasno, da kar nekaj stvari kupiva in še bolj jasno je, da Vesne nikakor ne morem spraviti na plano. Ko jo končno spravim, je že noč.

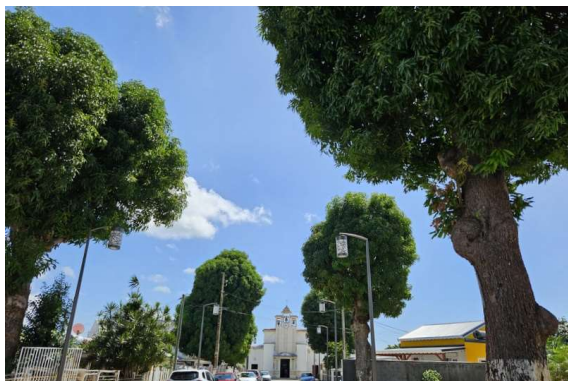
Taxi naju pripelje do pomola z dingijem, kjer naju čaka presenečenje. Najin čolniček ima prazne tube. Ajoj! Na srečo so pa ravno pristali izredno prijazni rangerji (že zjutraj so nama pokazali, kjer lahko pustiva dingija) in Vesno z vso silno robo odpeljali na barko. Jaz sem se nekako pritrjal s praznim dingijem sam. Napihnil sem ga in po uri in pol ni več tako napihnjen, kot bi moral biti. Očitno se je nekje predrl. Ampak kje? In vsi trije prekati hkrati? Čudno. In kje bom to popravil? Na sidrišču sredi morja ne bo šlo. Najbližja marina je pa na St. Kittsu.

pogled na marino za motornjake v Baie Mahault

na sidrišču kjer bi lahko bilo vsaj 50 bark, nas je le 5; v ozadju Mala

nisva navajena jutranjega bujenja (ob ŠESTIH) z glasnim zvonjenjem ...

vaška trgovinica v Baie Mahault

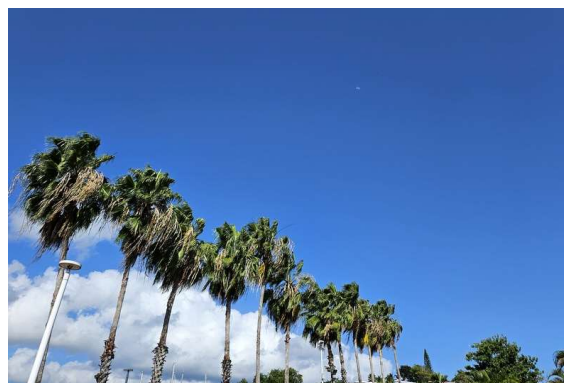
marina Bas du Fort , Pointe-a-Pitre

marina Bas du Fort , Pointe-a-Pitre

marina Bas du Fort , Pointe-a-Pitre

marina Bas du Fort , Pointe-a-Pitre

17. februar 2024, sobota

Baie Mahault, Guadeloupe

Vesnina glavna zanimacija danes je odgovarjanje na telefonske klice in sporočila na kanalih za sporočanje ter družbenih omrežjih (al se to kumšno sliši!). Današnje predvideno rojstnodnevno kosilo zaradi fuč dingija odpade. Nič ne bo s torto s svečkami in petjem gostilniške posadke "Happy birthday". Škoda, res škoda. Pa tako je pričakovala ta dan. Mogoče ga uspeva ponoviti kje drugje in kdaj drugič. Situacijo sva za silo rešila le z roštiljado z izbranim mesom, kupljenim včeraj.

Se pa kljub rojstnemu dnevu takoj zjutraj lotiva dingija. Pušča na več koncih. To vidiva takoj, ko ga polno napihnjenega spustiva v morje. Potem roma na palubo in milnični spray najde devet lukenj. Devet! Točneje, sedem plus dve. Ko sva jih zaflikala sedem je še vedno puščala ena tuba. In sva našla še dve luknjici. Vse so majhne in na podvodnem delu tubusov. Nobena ne kaže znakov odrgnin. Hmmm... Le kaj jih je naredilo? Ali v vodi, bolj gosti, kot kava, leži kaj ostrega in je dingi morda poskakoval na valu, ki ga je naredil kateri izmed macho boyev z motornjakom ter se je dingi pri tem na kaj nabadal? Na tak način bi morda lahko nastalo toliko drobcenih luknjic. In kako jih bova zaflikala? Če bi bila ena sama, bi tisto tubo izpraznil, prepognil in dal v primež med lepljenjem, tako sem lahko pa le položil flike na dobro napumpane

tubuse. Vendar. Ali bo to držalo? To bova videla jutri.

Popoldan, ko sta zaflikani še zadnji dve luknji, zakurim. Mala je skoraj sama na ogromnem sidrišču. Rojstnodnevna proslava se začne pod soncem in konča pod luno. Ves čas pa poteka v ožjem družinskem krogu. Jeva različno meso z žara, slavljenska tudi bučke z žara. Priloga je odlična mediteranska testeninska solata in kuskus. Odlično. In pijeva koktejle (bevanda) za žejo ter odlično belo katalansko vino za okus. Jah, to je možno le pri Chez Mala. Pa še nekaj imava za tolažbo. Vesna je dobila kar nekaj posebnih ponudb za rojstni dan (recimo: 25 dolarjev popusta v katerem koli Hard Rock Cafeju, brezplačne tortice v Sloveniji, ipd.), ki jih ni izkoristila. Je pa zato izkoristila najmanj 150 evrov popusta vredno ponudbo: nisva zavila v oštarijo. Sic!

sidrišče Baie Mahault....kot bi bila na jezeru

sidrišče Baie Mahault

sidrišče Baie Mahault

najin pomožni čoln ima po novem nalepke na spodnjem delu ....

sidrišče Baie Mahault

sidrišče Baie Mahault

druga runda BBQ

moje rojstnodnevno kosilo ... na pogled nič posebnega/lepo, je bilo pa okusno

nazdravila z Bachom iz katalonske vinarne

18. februar 2024, nedelja

Baie Mahault, Guadeloupe - Little Bay, Montserrat

Dingi je v redu, yeeees! Torej lahko izplujeva. Do reefa vijugava po poteh, ki sem jih sam narisal na elektronsko karto pred nekaj dnevi, skozi reef greva po brezpotju in na zunanji strani zaplujeva v deželo nešteti parangalov. Šele po dveh urah je situacija toliko urejena, da se lahko usedem. No, od tu dalje je plovba prijetna, kolikor je za čisto krmo sploh lahko prijetna. Glavno jadro je danes cel dan počivalo. Tri milje pred sidriščem na Montserratu, ko dobiva veter točno v nos, pospravim jadro in odmotorirava v zaliv.

Zaliv, ki to ni. Roadstead. Upam, da naju ne bo prehudo rolalo. Itak pa nameravava prespati na tem mestu le dvakrat in v torek odjadrtati dalje. Vesna na Montserratu še ni bila in si je zaželela pogledati, kako izgledajo karibski Pompeji. Več, kot en dan, za to ni potreben.

Pa smo na Starlinku. Včeraj, ko sva bila še zadnji dan v brezplačnem roamingu v Evrolandiji, sva downloadala kot besna. Ves bonus sva porabila. Od danes dalje bova trošila samo toliko, kot bova potrebovala. Dokler zadeve ne preklopiva na ameriško celino. No, če ugotoviva, da se nama to splača. Ta mesec se še ne. Ta mesec je bilo ceneje postiti evropski roaming, kot pa uporabiti severno ameriški lokalni priklop.

Montserrat pred nami

leta 1995 izbruhnil vulkan ...od daleč je videti, da je že vse zaraščeno

vulkan ....zadnjič je izbruhnil leta 2010

sidrišče Little Bay

kot zglada je na obali mini resort (pred 12 leti ga ni bilo)

19. februar 2024, ponedeljek

Little Bay, Montserrat

Oblečeva se v ta-gmašne cote in oddingirava do velepomembnih osebnosti. Vse gre hitro in enostavno, zaplete se pa pri izletu po otoku. Mojster taksist zahteva 140 ameriških dolarsonov, kar se nama zdi preveč za tri ure vožnje po majhnem otoku. Za eno osebo. Vesna bi šla, ker še ni bila tukaj, mene v dolgih hlačah, čevljih in srajci prav nič ne mika ogled ruševin, ki sem jih že videl. Pa se začnejo pogajanja. Nič se ne da zmeniti.

Edina varianta je, da se Vesna pridruži drugi skupini in si tako zniža račun. Ampak, prav veliko nas pa tukaj tudi ni turistov, da bi bilo to enostavno narediti. Nekaj bark je na sidrišču zjutraj, to je pa tudi vse. Do večera se nas sicer nabere skoraj petnajst in jutri bo pri taksistih gneča. Ampak, to bo jutri. In cene bodo še poskočile. Kot če bi pristala kruzerica. Kakorkoli, Vesna se je pridružila skupini štirih Američanov, ki so najeli avto pa jo je izlet stal vsega skupaj 20 dolarjev. Ugodno. Pa še ogledali so si več, kot bi si ogledali s taksistom. Le vodiča v kreolščini niso imeli. Celoten oto(če)k so prevozili. Ni je ceste, kjer se ne bi peljali. Njena ocena je podobna moji: vredno ogleda, vendar samo enkrat.

Luka je brez pomola in z ogromno zgradbo s še večjim napisom "Port Authority" ter kopico zaposlenih uradnikov. In varnostnikov. Otok (država) premore le nekaj več kot deset tisoč duš in kot kaže jih je polovica v državnih službah. Varnostniki so očitno sila potrebni v deželi, kjer vsak pozna vsakega. Kot kaže, so tako oblastniki na otoku tako videli v New Yorku in se jim je zdelo sila nobel, da imajo tudi doma varnostnike. Hja... Kakorkoli, najprej so zgradili objekt za luške uradnike, potem bodo pa še luko. Ko bodo. Če bodo. No, saj nekaj se že nekaj časa gradi, samo ni še nič zgrajenega. Obstaja le en privez za ferry in ene stopničke za dingije. Ni pomola, ni valobrana. Ribiči morajo vsakič čolne trogat na kopno, hmmm...

Uradni jezik na otoku je angleščina, govori se kreolščina. Sporazumevanje ni nič lažje, kot na francoskih otokih. Midva ne znava niti francosko, niti kreolsko in oni ne govorijo ravno oksfordske angleščine niti takrat, ko mislijo, da govorijo angleško. Nekoč sem prebral, da se tej angleščini reče pigeon english.

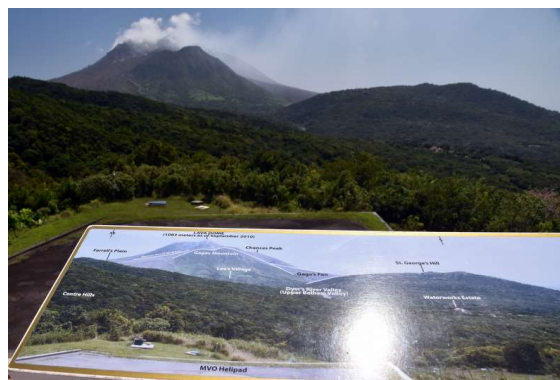
kapitan mora praviloma imeti srajco, dolge hlače in čevlje, ko ureja formalnosti

vulkan , pogled iz observatorija kjer smo pogledali film o izbruhih

hotelski bazen je danes čisto zaraščen; vodič ene skupine nam je pokazal fotografijo

pogled na vulkan

zanimive vrste hiš: od lesenih do prestižnih...

nekoč je bilo letališče, dokler ga ni vulkanski izbruh izbrisal

posledice vulkanskega izbruha

wahoo paniran...no ja , pač angleška hrana; zelenjavne priloge in riž s fižolom ... nič posebnega, cena 11 USD

bombaž .....menda so nekoč davno tudi predli bombaž

shopping center ....no ja, imeli so pa vse od japank do kruha

čez dan se je nabralo veliko plovil v Little bay

danes skupaj potovala z američani: Erika, Anne, Brian in Jim so bili simpatična družba

20. februar 2024, torek

Little Bay, Montserrat - Charlestown, Nevis

Ko preveriva pošto, se odsidrava, dvigneva jadra in via Nevis. Zadnji trenutek! Če bi počakala še nekaj minut, bi čakala dve uri. Ulilo se je nad Montserratom, pošteno ulilo. Tropsko ulilo. Polkrmni veter imava in to pomeni, da Mala hitro napreduje v begu pred dežjem. Ob enih popoldan sva privezana na bojo pred luko Charlestown na Nevisu. Sledi clearance pri izrazito neprijaznih uradnikih. In dragih. Nekaj urni obisk otoka naju je stal 65 evrčkov vstopnine.

Pri tem vstopnine deset ameriških dolarjev po osebi (za domačine je pa slabih 40 centov) za muzej enega izmed političnih veljakov otoka nisva upoštevala. Tudi v muzej športa na Nevisu nisva vstopila. Si pa težko predstavljam, kaj bi tam sploh lahko videla. Nevis namreč premore le deset tisoč otočanov. Ima pa zato kar nekaj bank. Domačih bank, z inovativnimi imeni. Ena se imenuje The Bank od Nevis, druga The Bank of Nevis Limited in naslednja Republic Bank. In to niso vse domače banke.

Po dvojnem sprehodu skozi celotno glavno mesto otoka (vsega skupaj 4.000 korakov po vseh možnih poteh) si nimava več kaj ogledati in zato zavijeva v oštarijo na okrepčilo. Angleško okrepčilo in temu primerno zanič. Ampak. Vsaj jaz sem ga potreben, od sedmih zjutraj sem na nogah. Med plovbo sem lovil ravnotežje za krmilom na zibajoči se barki. Ok, vozil je avtopilot, a vseeno - smer sem mu določal pa sam in okolico sem tudi sam opazoval. Potovanje ob nevihtah skozi deželo neoznačenih parangalov pač zahteva kar nekaj pozornosti.

Vreme preko dneva ni bilo sončno in zvečer Malini akumulatorji niso polni. Jutri jih napolniva. Sva pa vesela, da nama v noben trenutku ni deževalo na glavo.

Nevis je majhen otok v Karibskem morju, ki je del notranjega loka verige Leewardskih otokov v Zahodni Indiji. Nevis in sosednji otok Saint Kitts sestavljata federacijo Saint Kitts in Nevis. Otok Nevis s kapo

pol ure kasneje brez kape na vulkanu

imajo še kar nekaj rekvizitov za božične namene v parku glavne ceste...ma ja, brez veze pospravljati, saj bo kmalu spet novo leto

mini luka Charlestowna

pa gremo do uradnikov...pa čeprav izpolnila že po internetu kar nekaj obrazcev, je bilo potrebno pri zdolgočaseni pristaniški delavki izpolniti še dodatne

pločniki so, pa jih ni ...še to kar imajo cest, je bolj tako, tako ...

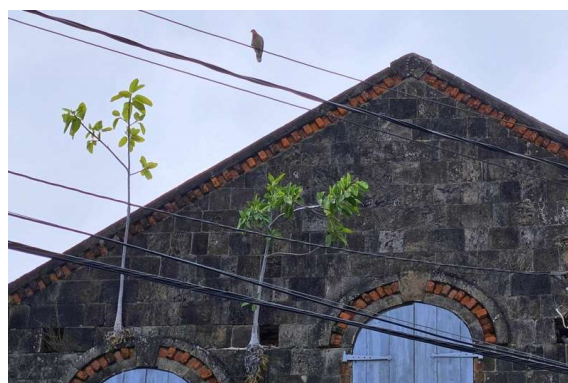
arhitektura ostanek angleške; velikokrat kombinacija kamna in lesa

trgovina s sadjem in zelenjavo kar na okenski polici

ena izmed bank v mestu ... traffic police

zanimivo: kar iz hiše ven rastejo drevesa

ravno premišljujeva ali greva ali ne, ko se je močno ulilo v tem lepo urejenem vrtnem lokalu-vsaj ambient je bil, če je bila že hrana no comment (drugega niso imeli)

kulinarika na višku: perutničke s pikantno omako in hamburgerji; pijača je lokalna, vsa iz St.Kittsa

21. februar 2024, sreda

Charlestown, Nevis - Port Zante, St. Kitts

Ni se včeraj vse končalo, ko je bil dnevnik napisan. Ob devetih zvečer pridejo domačini in naju naženejo z boje, ki je kao njihova, privatna. Malo se pregovarjava, na koncu pametni popusti. Odpeljeva se dobro miljo stran in veževa na državno bojo. Najti bojo ponoči (in nobenega štrika pri tem povoziti!) ni najbolj prijetno opravilo. Pa sva tudi to uspešno rešila.

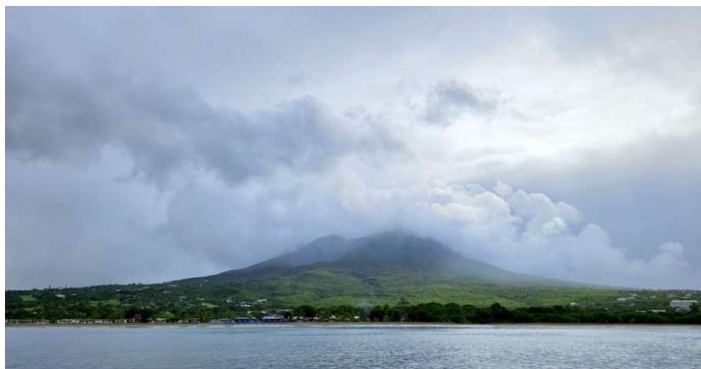
To je bilo sinoči. Danes gre Vesna najprej v snorkleraj. Z zaklenjeno kartico v fotiču. Sic! In toliko stvari je videla, pravi. No, ja, bo pa kdaj drugič imela več sreče.

Potem se premakneva na sosednji otok, ki tvori to državico. Vetra ni in slabih 10 milj večinoma premotorirava (miljo ali dve sicer jadrava, ko pa veter pade na 1 Bf, obupam) in narediva vodo na zalogo.

Marina v St. Kittsu je poceni in glede na to, da naj bi bila jutri in pojutrišnjem deževna dneva, se nama zdi to primerna rešitev. Privez je malo triki. Tako nekako, kot v Portorožu. Štrik je potrebno na premcu vreči preko stebra na levi in desni. Marinero je na obali in pomaga le pri privezovanju krme. Ker sem sam za vse, se kar naletam po barki. Takole gre to: popusti štrik na premcu, teči na krmo, daj malo gasa, teči na premec, popusti še malo štrik, teči na krmo, potegni štrik zadaj, teči na premec, vrzi štrik preko stebra, teči na krmo, prestavi motor v vzratno, teči na premec, popusti štrik na eni strani in ga potegni na drugi, teči na krmo ... In tako naprej naslednje četrte ure.

Ker bo dež, ne bo elektrike iz sonca, torej bi se priključila na stebriček na obali. Ampak, marinero ne ve, ali je 115V ali 230V. Ve samo, da najbrž nimam pravega konektorja. Pa ga imam! Sem že bil na Karibih. Najprej ga moram poiskati, potem najdem dva, ki sta primerna. Žrebam. Eci-peci-pec in ... izbral sem napačnega. Pa ga zamenjam in šment še vedno ne dela. Grem po voltmeter (da ugotovim ali ne dela zaradi napačne napetosti). Pa je baterija prazna v voltmetru. Grem po drugi voltmeter in izmerim. Ja, napetost je napačna. Definitivno. Nič voltov pač ni primerna napetost. Pa grem merit sosednji stebriček in (končno!) sva pripravljena na dež.

In ja, danes ni dežja, sonce sije s tako ihto, da iz mene kaplja in curlja. Logičen sklep je, da gre Vesna v raziskavo okolice, jaz v raziskavo, kako dobro delujejo ventilatorji v podpalubju. Ko pade mrak, pa oba skupaj odrineva v raziskovanje, kjer se da dobiti dobro hrano in pijačo. Po nekaj sto korakih jeva odlične cheviche in conche za predjed in za glavno jed nekaj tajske-karibskega (chonchi v pečenem rižu in rezancih, hmmm...). Ni poceni, je pa dobro. Poceni je točno pivo. Pitcher za sedem ju-es dolarsonov. Preračunano v evre je to 2,10 € za veliko točeno pivo. Na Karibih, kjer velikega točenega piva skoraj sploh ne poznajo! Tudi kelnerica se je čudila (že pri prvem pitcherju, pri naslednjem še toliko bolj), koliko lahko midva spijeva. Kar pred najino mizo je obstala in klepetala (ene pol ure v kosu). Itak sva bila edina gosta. Danes ni bilo kruzeric. Jutri so napovedane štiri. Jutri iščeva birtijo izven terminala za kruzerice...

jutranji pogled na najino bojišče pred plažo otoka Nevis

večina peščne plaže ni bilo nobenih turistov;moja snorklarija:morje kalno, a veliko morskih zvezd, želva pred menoj, veliko majhnih rib in ena ogromna napihovalka, korale...skat je mirno plul po dnu ... jaz pa brez uporabnega fotiča ...

vplutje v marino Port Zante

Mala privezana na kole

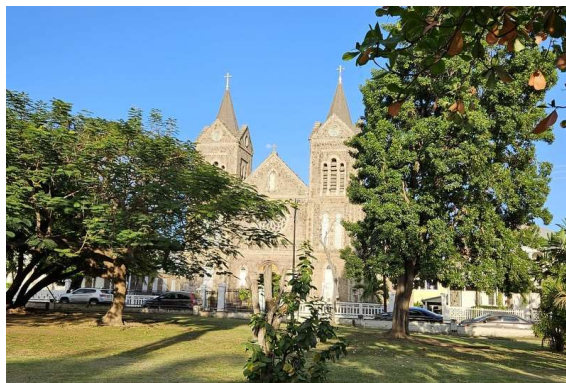
trg neodvisnosti zgrajen v poznih 18. stoletjih za dražbe sužnjev in srečanja kolonialnih svetov

Kako veliko je drevo, za primerjavo petelin in moški

Počivanje na mestni ulici

Cerkev pred parkom

Shopping center pred marino za goste kruzeric

tržnica, žal že zaprta, z motom: kupuj domače pridelke

sidrišče pred marino je danes čisto mirno videti

50 oz pivo (1,48 litra),cheviche s conchi,shrimps, conchi ocvrtki, chow variacije z rižem ali testeninami tudi mešane ribe, conči, šrimpi ... vse zelo okusno

22. februar 2024, četrtek

Port Zante, St. Kitts

Danes greva naokrog. Po planu A. Rentala bova avto. Ampak. Plan A se ni zgodil. Zjutraj brkljava po barki in službujeva. Zunaj je vroče in soparno. Nobenemu se ne ljubi postopati naokoli. In jutro se prevesi v dan in dan v večer. Jaz sem otok že videl, če kdo, potem mora Vesna navijati za izlet. Pa ne navija. Jutri, pravi. Prav, ampak, jutri pa res greva.

Bivanje v marini bova očitno podaljšala vsaj za kak dan. V gradbeništvu se temu reče "nepredvidena dodatna dela". To so tista dela, za katere vsi vedo še pred začetkom, da so potrebna, pa niso nikjer navedena, da je cena lahko nižja. Najin dvodnevni postanek v marini je nekaj podobnega.

Vesna službuje tudi zvečer, jaz se posvetim brskanju po spletu v iskanju krajev, kamor bi lahko odplula. Gledam Mehiko. Prav nič me ne potegne. Kajmanski otoki so zanimivi, a kaj ko so tako zelo plitvi. Ne vem, če se mi ljubi kravžlat živčke in pluti nekaj centimetrov nad dnom ter pri tem upati, da so navtične karte in predvsem plimske tablice točne. No, bova videla. Nič se še nisva odločila.

danes so v luki dve veliki in dve manjši kruzerci ... skupaj cca 5000 ljudi ...ni prave volje hoditi naokoli

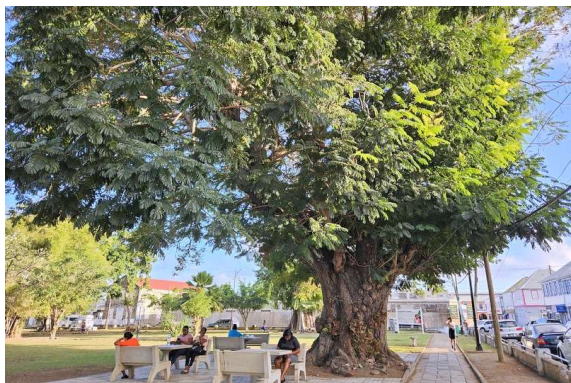
sredi mesta vrt s topom

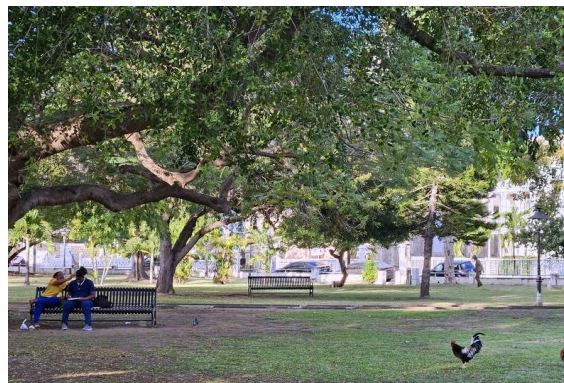
glavna ulica - se vidi, da je več prebivalstva, mesto je manj čisto kot npr. na Nevisu

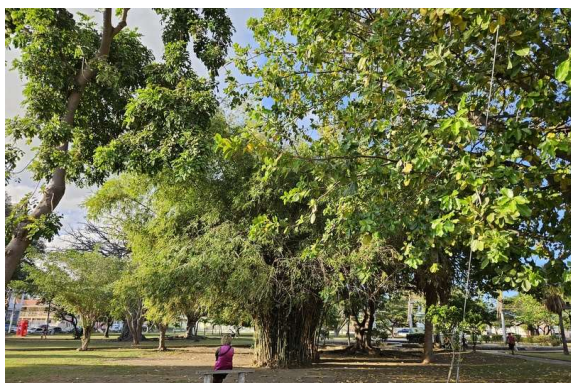
nekoč je bila telefonska govorilnica, english style ... danes dekoracija ali pa ni noben pristojen, da jo odpelje iz parka?

v samem parku neodvisnosti je veliko klopi

... pa kur tudi ...

za turiste ....

23. februar 2024, petek

Port Zante, St. Kitts

Danes greva naokoli. Zares. Ob enajstih se odpraviva do Budget Marine, kupit zastavice za dežele, za katere jih na Mali še ni. Shopping, torej. Trgovina je sredi ničesar. Točneje, sredi nečesa, kar samo ti tukaj imenujejo boatyard. Mi temu pravimo brisani prostor ob ribiškem mandraču. Je pa zato trgovina urejena do potankosti. Z dvema prodajalcema in (v pol ure) eno stranko, nama dvema. Od eksotičnih zastavic imajo samo zastavico Združenih Držav, sic! Kupim pa impregnation spray za tendo pol ceneje kot na Martiniku. A še vedno zlatarsko drago!

Potem greva na bus in po otoku. Ampak. Med trgovino in avtobusno postajo je lokalna oštarija. Na eno (karib-size) pivo zavijeva, saj sva vendar žejna od hoje po soncu. No, na dva piva. Za vsakega. Pa oštarija zgleda čisto v redu in bi tudi kaj pojedla. Sploh, ko vidiva, kaj strežejo pri sosednjih mizah. Lobster-shrimp combo zanjo in garlic-conchi zanj. In dva dodatna piva. Odlično je bilo, več kot odlično! Če se bo tako nadaljevalo, bom počasi začel menjat mnenje o nefrancoskih karibskih birtijah. Klepetava z domačinkama pri sosednji mizi in - postaneva žejna. In, verjameš ali ne, še imajo pivo v hladilniku. Ko je račun na mizi, vidiva, da so nama prvih šest pivov zaračunali po ceni za eno pivo (krat šest). To pa ne gre, six pack ima svojo ceno! Takoj so pripravljene znižati račun za pet isijev, pa se sedaj midva s tem ne strinjava. Razliko naj vrnejo v pivo. In so jo.

Izlet z busom po otoku je tako prestavljen na boljše čase. Bivanje v marini sva podaljšala do nedelje. Zvečer še malo naokoli in dan je spravljen pod streho.

malo kreolske kulinarike: combo lobster in shrimpi =ostala je še lupina lobsterja in šrimpov...

garlic conchi, priloge pa so bile: pire iz banan, pečen banane, kasava, jam, am.solata, muškatna buča, en ocrtek ... za pomazati, če bi imeli francoske bagetke

navtična trgovina: znotraj zelo dobro založena, urejena, zunanost trgovine in okolice pa ....

dve ogromni kruzerci sta bili danes na otoku cel dan...več tisoč ljudi

šola

in danes ima en razred očiščevalno akcijo obale

vreče smeti so bile kar polne ....

napis z maskami je kar ostal na delavnici

s kamiona je padel sod na cesto direktno pred avto...
videti je prazen sod

24. februar 2024, sobota

Port Zante, St. Kitts

Sobota je in z busom se zapeljeva po otoku. Tak je plan A. Plan B je, da se v soboto ne zapeljeva z busom po otoku. Realizirala sva plan B.

Vesna službuje, jaz se sprehodim do čendlerije in kupim filter za olje. In potem se skupaj sprehodiva do gostilne in pojeva kosilo. Po kosilu Vesna službuje, jaz brskam po netu in študiram, kam bi letos odplula. Potem rutinsko pogledam na dingija in ugotovim, da pušča. Samo še tega se nama je treba! Čolniček roma na pomol in moja popoldanska zanimacija je, da poflikam fliko, ki sem jo zadnjič očitno slabo naredil.

Potem se lotim nakupa eSIM. Če hočeva preflintat Starlink, potrebujeva internetno povezavo na barki in eSIM se nama zdi najenostavnejša rešitev. Pa ni. Cel večer se ukvarjam s tem, zakaj zadeva ne deluje. In ne rešim težave. Na help desku je pa itak zaposlen samo AI. Z njim si nimam kaj pomagati. Očitno bo le treba v trgovino in kupiti običajni SIM.

Mala je edina tuja barka v marini

Vodstvo oštarije ne dovoli kajenja marihuane - a zakonsko je pa dovoljeno sicer?

Ob prihodu turistov iz kruzerice plesalci zaplešejo in zaigrajo na bobne

El Fredo oštarija od zunaj ne izgleda fancy, a hrana je dobra, 99,9% gostov je domačinov in komaj dobiš mizo

riba red snapper (Rdeči hlastač) v omaki; nova priloga: zdrob s porom

beef oxtail (volovski rep) dušen s čebulo; odlično, sploh, ker v omaki ni bilo čebule (precejena omaka, pa ne po moji želji); nova priloga: neki cmoki/knedlji

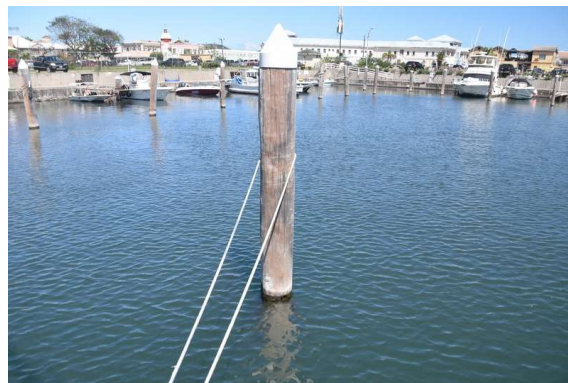
glavna ulica glavnega mesta otoka St.Kitts

v marino je priplaval delfin, naredil nekaj krogov in nazaj na odprto

steber na katerega se vežeš je videti v izredno slabem stanju

hm, in Mala je nanj privezana ...ampak v marino ne pride niti valček od zunaj, izredno zaščiten

25. februar 2024, nedelja

Port Zante -Orchid Bay, St. Kitts

Ko sem AI-ja nekam poslal, se je danes dopoldan le oglasil človek in je povedal, da je AI pač malo zamočil, ko mi je sporočil APN in da je pravi APN drugačen. Ko sem vnesel to spremembo, je vse v trenutku začelo lepo delati. Ampak, zaradi tega AI-ja sem postal strokovnjak za telefone - celo noč sem študiral, kaj bi lahko bilo narobe. Ah-ja, AI...

Potem se prestaviva nekaj milj južno, na sidrišče. Morje je turkizno. Vesna gre takoj pod vodo. In je dolgo ni iz vode. Vrne se navdušena. Že dolgo ni bila taka. Večinoma je le rekla, da ni bilo nič posebnega, tokrat pa je videla nove stvari. Jaz med tem časom v kokpitu nadoknadim neprespano noč.

Popoldan se lotim Starlinka. Preflintal ga bom na Ameriko. Zato sem se tudi celo noč pretepal z eSIM kartico. Starlink za preflintavanje potrebuje internet, ki ga pa v tistem trenutku sam ne nudi (ker je v Evropi že ugasnjen, v Ameriki pa še ni aktiven). Grem lepo točko po točko po navodilih. Selim se v Panamo. Načeloma enostavno. Ko enkrat znaš. Ampak. Sedaj pa nimam knofka za vklop Mobile Priority, ki ga potrebujem za plovbo izven teritorialnih voda. Ah-ja... Itak mora iti kaj narobe, to je lepo znanstveno utemeljil že gospod Murphy (Murphy je bil optimist). Pa se spet preteparam z AI help deskom. Upam, da tudi ta odgovor dobim do jutri. Od človeka.

samo 50 m do morja ... v tem zalivu sva sidrana

sosednji zaliv - megla ali dež? je pa vsekakor DJ na obali, glasba tako glasna, da jo midva zelo dobro slišiva...

pa še en manjši resort

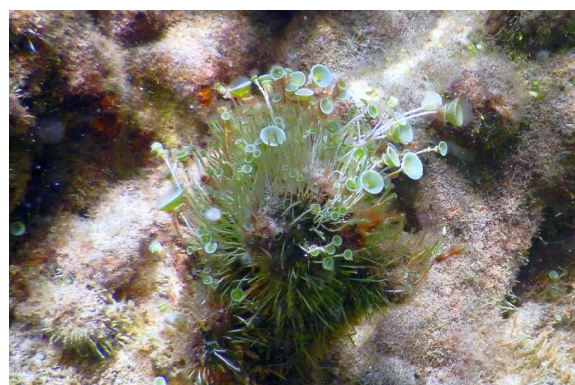
na stotine različnih zvezd pod vodo ....

čudovite korale pahljače

zelo barvito ... je bilo pa težko fotografirati, ker je bil ves čas močen val

mehke korale

300 podvodnih fotk...in večina je kar uspela glede na pogoje fotografiranja

26. februar 2024, ponedeljek

Orchid Bay, St. Kitts

Dopoldan delava, potem skočiva v morje. Jaz glavo držim nad vodo, Vesna pod vodo. Podvodni svet opazujem kar s palube. Morje je tako kristalno čisto in tako mirno, da se množica pisanih morskih zvezd vidi, kot bi ne bilo vmes vode.

Tudi vala je danes manj, kot včeraj. Vesna je posnela skoraj toliko podvodnih fotk, kot jih je včeraj. V prevodu: ogromno. Od pritiskanja na sprožilec jo je na koncu bolelo zapestje, pravi. Nekatere fotke so prav fletne. Na ogled so bile želve, skati in druge ribe. Prvič na Karibih tudi plamenka (edina riba, ki se jo sme loviti v narodnih parkih). Da ne omenjam raka, ki se skrival v lupini polža conchija in mirno špenciral pod sidrano Malo. Svet koral pa je itak klasika.

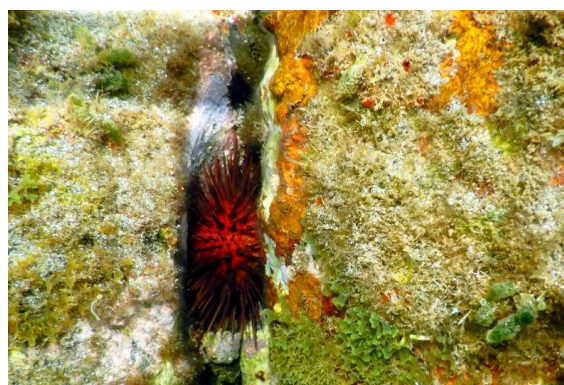
Starlink je po enem dnevu dodal v moj profil tisti famozni knofek za preklp v oceanski režim. Očitno je torej vse pod kontrolo, le malo je potrebno počakati. Kaže, da so v navezi z Airalo eSIM operaterjem. Pri obeh je zamik skoraj enega dneva, da zadeve začnejo delati. In oboji se hvalijo, da je priklop trenuten. A-joj! Le zakaj kravžljajo moje živčke?

Za večerjo zakurim žar. Spodobi se, ko smo pa v popolnoma prozornem turkiznem morju v mirnem vremenu. Po (za čudo zelo dobri) kreolski hrani zadnjih nekaj dni, se pa tudi prileže malo balkanske kuhinje. In španskega vina. Tokrat sva nad ognjem dušila (zelenjava, zavita v aluminijasto folijo) tudi sladki krompir in jam. Dobro.

In ko sva pojedla, malo poležala v kokpitu in vse skupaj pospravila, se je ulilo. Kako časovno sva usklajena s tropskim dežjem, pove naslednji podatek. Vsak večer dvignem dingi na davitse in ga utrdim s štirimi vrvmi. Tokrat sem pri drugi začutil prvo kapljico in pri tretji zbežal pod streho. Četrta vrv je ostala za po dežju.

po nekaj minutah pod vodo zagledam želvo

ta jež sedaj sigurno ni več okrogle oblike, če bi ga ven vzel iz špranje

živo zelene korale, kot mreža

nežno modra vetrnica

desno- od modre je še ena majhna ribica

Tone me je z dingijem peljal kar krepko daleč, bi bila prehuda v obe smeri plavati, že tako sem bila dve uri pod vodo;

meni čudovito ! včasih se mi cevkarji pred nosom zaprejo, tokrat sreča

zanimivo pri tej fotki mi je ribina (puffer) senca

asociacija na cvetlično korito polno rož

dva skata sem videla, manjša

4m pod Malo se je sprehajal conchi (polž)...no ja, rak si je lupino prisvojil za svojo hišo in tekal naokoli ter ves čas prašil pod seboj

27. februar 2024, torek

Orchid Bay - White House bay, St. Kitts

Dopoldan je delaven in o tem ne bi izgubljal besed. Morda še najpomembnejši dogodek je Vesnin klic v zdravstveni dom. Pred časom so jo pismeno (priporočeno) obvestili, da je njena zdravnica odšla drugam in da je zato postala zdravstvena brezdomka. Pa je iskala rešitev, kako dalje. Ko je nekaj našla, je danes poklicala v zdravstveni dom, da jih pobara, kakšen je postopek prenosa dokumentacije, ker se ona pač nahaja v tujini. Pa ji sestra strumno odgovorila: »Aja, gospa, a vas nismo obvestili, da smo našli novega zdravnika in da boste kar lepo pri nas ostali.« No comment!

Popoldan se premakneva v sosednji zaliv. Pravzaprav ostaneva na istem roadsteadu, ki se razteza po celotni zahodni obali otoka, le posamezni deli obale imajo različna zveneča imena, ki jim sledi besedica »Bay«. Torej, le miljo južneje sva se premaknila.

Vesna takoj v snorklerijo. Vrne se po dveh urah in spet je navdušena. Tokrat je srečala ogromnega skata (sting ray) in se skoraj izgubila v gozdu pahljačastih koral. Jasno, fotič je bil ob povratku kar težak, toliko fotografij je bilo v njem.

Jaz se lotim stvari, ki se počnejo v prečudovitih zalivih. Ker to niti ni zaliv (ampak roadstead), zadeve hitro poštimam. Log kolešček očistim kar pod vodo, tipko za vece, ki je zadnje dni včasih zatajila, pa nad vodo. Najprej nimam pojma, kako bi se je lotil. Ampak, tudi če kaj polomim, slabše kot sedaj (ko ne dela) itak ne more biti. Pa nič ne polomim. Celo vidim, da je narejena tako, da se jo da popravljati. In popravilo ni nič drugega, kot čiščenje patine. Pa je spet je kot nova.

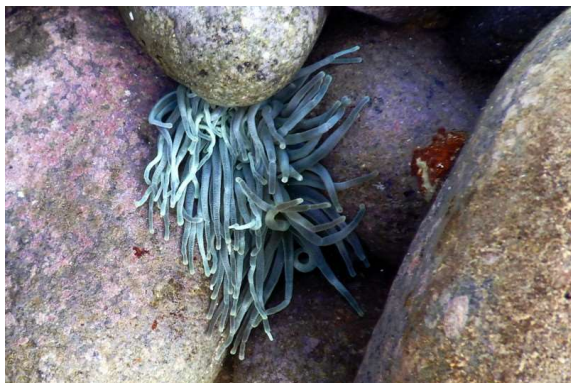
Zvečer najprej večerjava odlično svinjsko ribico v jurčkovi omaki. Po včerajšnji balkanski kuhinji, je bila torej danes na sporedu še slovenska. Potem planirava, kam dalje. Ne veva še. Naslednji otok ali dva (otoške države) bova verjetno izpustila. Ali pa ne? Plani so A, B, C in vse do S. Veliko opcij je, ampak na srečo planov le ni toliko, da bi jih bilo potrebno označiti dvočrkovno (planu Z sledi plan AA - tako kot stolpci v Excelu).

6m pod Malo je plaval ogromen skat, več kot meter v širino; na tem sidrišču je voda bolj kalna, slabša vidljivost

ponovno korale različnih oblik in divje živih barv

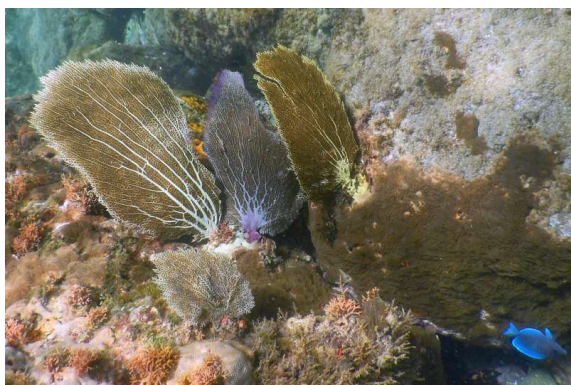
ogromno rib, cele jate temnomodrih, rumenih ...plavaš skozi jato

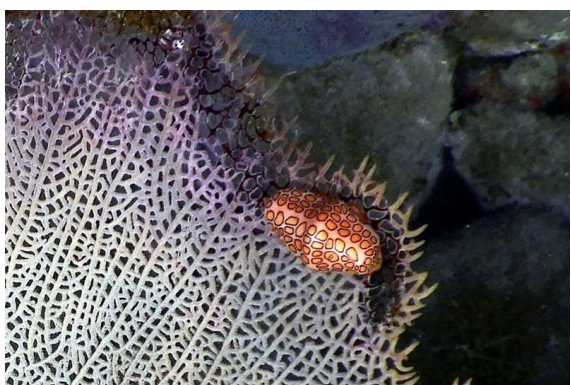
prvi vtis: cvetovi na koralah

ogromen jež, v premeru vsaj 15cm

današnji podvodni vrt je bil čudovit... korale pahljače kamorkoli ti oko seže

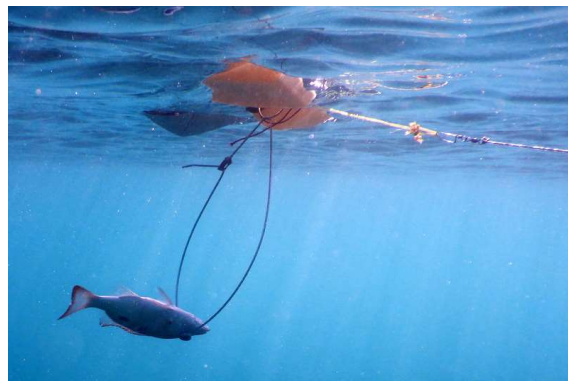
prelep polž na koralih

še ena čudovita korala s polžem

pogled na obalo med snorkljanjem

med snorkljanjem se skoraj zaletiva s potapljačem...samo eno majhno ribico je ujel do sedaj

28. februar 2024, sreda

White House bay - Basseterre, St. Kitts

Zjutraj se premakneva v sosednji zaliv na snorkljanje. Vesna opcijo takoj izkoristi. No, izkoristi jo potem, ko se nekako prebije skozi zanke in uganke vstopa v ameriške teritorialne vode. Ko enkrat znaš, ni problem, da pa ugotoviš kam vse se je treba prijaviti in katera gesla za to uporabiti, je pa potrebnega nekaj branja po spletu.

Kakorkoli, sedaj sva pripravljena za vstop in Vesna se lahko odpravi na podvodni potep in srečanje z moreno, množico pisanih rib ter lepimi koralami. Wreck, ki je tukaj opevan kot oh-in-spluh, jo razočara, koralni greben pa razveseli.

Jaz se do poznih slovenskih delovnih ur (in tudi še do poznih lokalnih ur!) pretebam s službovanjem. Vesna tudi izkoristi vsak trenutek, da bi čim prej končala z bilancami in odšla v zaslužen pokoj. Ampak. Maili kar uletavajajo. Sovražim Starlink!

Popoldan sledi še en premik in sicer pred luko Zante, da narediva clear-out. Elektronskega sva naredila danes, jutri sledi še obisk uradnikov. In potem sledi (po planu A) en dan plovbe do Ameriških Deviških otokov. Ja, tudi to se zgodi, da imava plan za dva dni naprej. Vremensko okno se nama namreč v soboto za kar nekaj časa zapre in bilo bi lepo, da je plovba po odprtem morju takrat za nama.

na sidrišču White house bay se nas je na koncu zbralo kar veliko;sidrišče mirno, nič rolanja (ustrezno vreme)

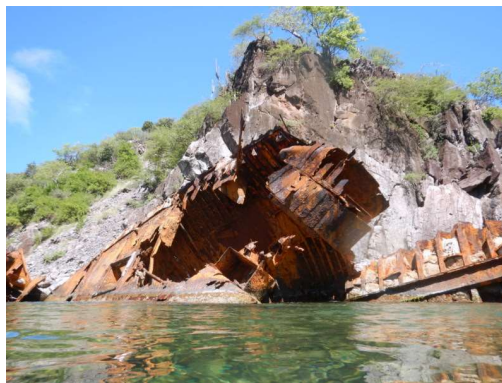

za ovinkom pa majhna marina namenjena tistim z malo bolj globokim žepom

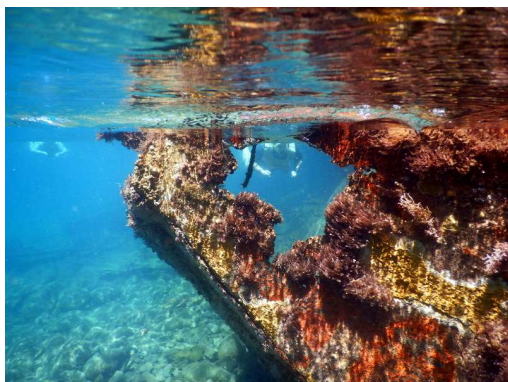

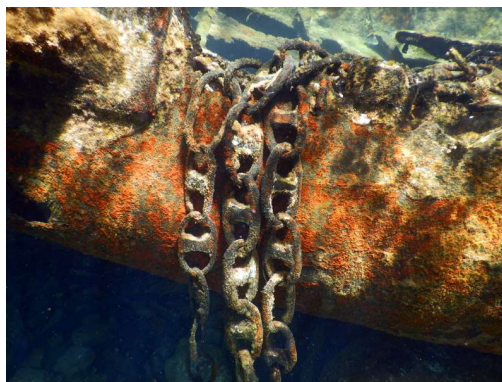
sidišče Bugs hole kjer je nasedla ladja

ladja krepko zarjavela, a kaj dosti koral še ni zrastle na njej; v navionicsovih kartah (stare preko 10 let), ta razbitina ni zabeležena

ravno dobro zaplavam, ko se pripelje katamaran z vsaj 30 ljudmi ... in jasno, gužva v morju

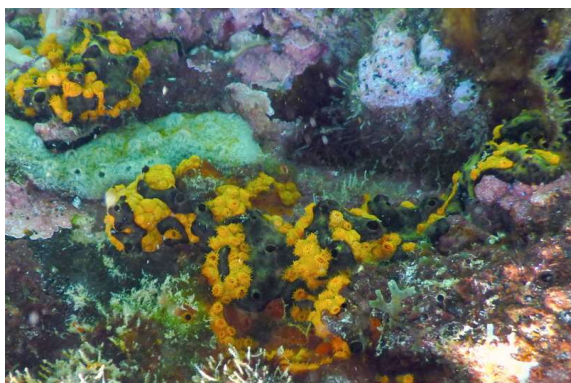
ni videti kaj dosti zaraščena razbitina

zaplavam daleč proč od turistov in naletim na koralne grebene in veliko rib

Flamingo tongue, polž, ki ima hišico ampak napne svoj plašč od spodaj čez njo in je zato na otip mehak; najrajši ima koralne gorgonije

morena me je prišla pogledati, kar krepko se je stegovala proti meni

take barve, taki kontrasti, da samo gledaš in fotografiraš za svoje spomine .... neverjetno

29. februar 2024, četrtek

Basseterre, St. Kitts - Charlotte-Amalie, Saint Thomas, USVI

S petelini vstaneva, da se greva klirautat. Ampak. Kruzerice vstanejo še pred petelini, sic. In so customsi že pri njih. Počakati morava. OK, razumeva in greva najprej po kruh. Če se temu angleškemu sranju sploh reče kruh (še oni mu ne rečejo kruh, ampak toast).

Po eni uri se punca carinica le primaja in vse je potem urejeno tik-tak. Zatakne se pa pri immigracionistih. Hočejo en papir, za katerega so nama ob vstopu zatrčili, da ga ne potrebujeva (ker nisva kruzerica). In ga nisva pripravila 24 ur v naprej. Sedaj ga hočejo imeti. Prav, ga pa narediva, dajte nama formular. Formular je na netu in ga izpolniš on-line, so strumni. Ajoj, tukaj nimava ne računalnika, ne interneta. Po malo pregovarjanja nama povedo geslo njihovega wifija. Geslo, ki ne dela! Po še malo pregovarjanja, nama da punca svoj telefon in naslednje četrte ure Vesna notri kuca silno pomembne podatke, ki jih je itak že ukucala na dveh drugih formah. Ah, ja, uradniki...

Malo pred deseto se odpeljeva, ne odjadrava. Na zavetrni strani otoka pač ni vetra za jadranje. In ker ropota motor, ropota še generator in flaširava slabih 30 litrov vode za pitje. Toliko sva jo spila v zadnjem dobrem tednu. Plus vse silne tekočine na obali. Vesna si spotoma kar med plovbo ogleda vse znamenitosti otoka. Tudi kup kamenja, ki predstavlja eno izmed tisočih srednjeveških utrdb, ki smo jih že videli. Tukaj je to znamenitost otoka številka ena! Toliko o trem, kaj vse nudi ta rajski otok.

Objadrava še otoka Statia in Saba, ki sta oba del Kraljevine Nizozemske, ne pa tudi del EU. Torej sta za naju popolnoma nezanimiva. Nimata EU roaminga. Statia je en velik naftni terminal in turistično ni zanimiva. Danes je bila na celotnem otoku sidrana le ena barka. In trinajst tankerjev. Pred leti, ko sem bil tu, je bila Mala (skoraj) edina jadrnica na sidrišču. Saba pa nima sidrišč. Privezati se da na bojo, ki je odprta na val. Glede na to, da naju je že to noč precej rolalo, bova tudi to opcijo preskočila.

menda imamo sedaj vremensko okno za skok do USVI

St. Kitts

St.Kitts, na vrhu obzidje

najbolj oblegana turistična točka je obzidje na St.Kittsu...

St.Kitts.... dimnikov je videti kar dosti, ostali kot neke vrste spomenik za čas tovarn sladkornega trsa/ruma ipd

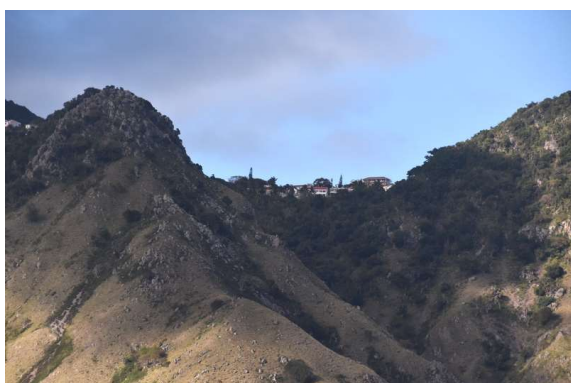
St. Kitts ....

Statia oz Sint Eustatius; 3200 ljudi, skladišča nafte in plina

Saba

Saba, večina vasic/mest je na vrhu hriba

Saba, mesta/vasice so vse na vrhu hribov

Saba nima plaž niti sidrišča(pregloboko); za potapljanje imajo organizirano

Saba , 2200 prebivalcev